

Til nr. 7.

Ændringen i § 68, 1. pkt., er en konsekvens af ophævelsen af § 17, jfr. nr. 5. § 68 omfatter herefter alene personer, der frifindes i medfør af forslaget § 16. Foranstaltninger efter § 68, 2. pkt., vil dog efter den under nr. 8 foreslåede bestemmelse (§ 69) også kunne anvendes over for personer, der ved den strafbare handlings foretagelse befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, og som ikke er af den i § 16 nævnte beskaffenhed.

Ændringerne i 3. pkt. er en konsekvens af den under nr. 8 foreslåede omnummerering af §§ 69-72.

Til nr. 8.

Forslaget til § 69 er identisk med den tilsvarende bestemmelse i lovforslaget om de strafferetlige særforanstaltninger og i straffelovrådets lovudkast. Der henvises til bemærkningerne til nr. 5 og til straffelovrådets betænkning kap. VI side 79-85, 138-139 og 145.

Til nr. 9-11 og 13-14.

Ændringerne er af redaktionel karakter og en følge af de under nr. 8 foreslåede ændringer.

Til nr. 12.

Ændringen præciserer, at bestemmelsen i § 86, stk. 1, 2. pkt., om, at frihedsberøvelse på under 24 timers varighed ikke medfører afkorting, også finder anvendelse for personer, der indsættes til afsoning af frihedsstraf efter tidligere at have været anholdt eller varetaget på grund af overtrædelse af vilkår for betinget benådning eller prøveløsladelse.

Til nr. 15-17.

Ændringerne er en følge af etkammerssystemets indførelse i 1953.

Til nr. 18.

Forslaget til ændring af § 158, stk. 1, har sammenhæng med forslaget til lov om nordisk vidnepligt. Det er en forudsætning for det nordiske samarbejde, som søges gennemført ved dette lovforslag, at hvert land har hjemmel til at straffe for falsk forklaring, der afgives for en domstol i et af de andre nordiske lande.

Det antages i den juridiske teori, at § 158 finder anvendelse i tilfælde, hvor falsk forklaring afgives for et andet lands domstole. Der er imidlertid hverken i straffelovens motiver eller i retspraksis taget stilling til dette spørgsmål. Justitsministeriet har

derfor i overensstemmelse med en af rigsadvokaten afgivet udtalelse fundet det rigtigst, at det udtrykkeligt fastslås i lovtæksten, at § 158 omfatter falsk forklaring for udenlandske domstole.

Ændringen indebærer ikke nogen fravigelse af de almindelige regler om jurisdiktionskompetence i straffelovens §§ 6-9. Der kan således kun pålægges straf for falsk forklaring for en udenlandsk domstol, såfremt den pågældende efter disse regler er undergivet dansk straffemyndighed.

Forslaget om indføjelse af en bestemmelse — som § 158, stk. 2, — om falsk forklaring for De europæiske Fællesskabers Domstol er en følge af Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Ved medlemskabet tiltrådte Danmark statutterne for De europæiske Fællesskabers Domstol, der er optaget som protokoller til de tre traktater. Statutterne giver mulighed for at afhøre vidner og sagkyndige under ed og bestemmer, at hver medlemstat anser vidners og sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i civilt lovgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Som følge af udvidelsen af EF har det været nødvendigt at tilpasse procesreglementet for EF-domstolen. Under forhandlingerne herom er der taget hensyn til, at forklaring under edsansvar er afskaffet i dansk ret. Det tilpassede procesreglement åbner således mulighed for, at forklaring for EF-domstolen, ligesom forklaring for danske domstole, afgives efter sandhedsformaning og indskærpelse af strafansvar i stedet for under edsansvar. Bestemmelsen herom i procesreglementets artikel 110 er optaget som bilag 4 til lovforslaget.

Det følger af det foran anførte, at Danmark er forpligtet til at udforme sin straffelovgivning således, at falsk forklaring for EF-domstolen kan straffes her i landet på samme måde som falsk forklaring for en dansk domstol, såfremt den pågældende person er undergivet dansk straffemyndighed.

Det må anses for tvivlsomt, om § 158 omfatter falsk forklaring for EF-domstolen, og en ændring af bestemmelsen må derfor anses for påkrævet.

Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at udskyde denne ændring af § 158 indtil afslutningen af drøftelserne vedrørende tilpasningen af EF-domstolens procesreglement. Disse drøftelser er nu afsluttede, og det tilpassede reglement blev godkendt af Rådet i efteråret 1974.

Til nr. 19.

Den foreslåede ændring indebærer, at der i sager